

HEEMKUNDE KRING DE SEMSE

Werkgroep Archeologie

Elewijtse bodem geeft opnieuw informatie uit het verleden prijs. Opgraving Ter Borchtstraat.

Naar aanleiding van riolering en wegeniswerken in de Ter Borchtstraat te Elewijt werd door de gemeente opdracht gegeven aan Monument Vandekerckhove tot de uitvoering van een voorafgaand archeologisch onderzoek.

Dit vond plaats in de periode 23 februari -1 maart 2016.

Daar deze straat verondersteld werd binnen de periferie van de Romeinse vicus te liggen waren de verwachtingen hoog gespannen. Een lid van de werkgroep archeologie van De Semse, Steve Raiguel, mocht gedurende de opgraving instaan voor de metaaldetectie. Onze dank aan schepen van Openbare Werken, mevrouw Veerle Geerinckx, die dit bewerkstelligde.

De huidige Ter Borchtstraat werd aangelegd na de verkaveling van de domeinen behorende tot Kasteel Diependael. Tot heden werd er in deze zone geen archeologisch onderzoek verricht. Tijdens de opgraving toonde een aanpalende bewoner wel foto's van een stenen Romeinse waterput, daar toevallig aangetroffen tijdens de bouw van een huis in de jaren vijftig.

De huidige opgraving omvatte een sleuf van ongeveer 3m breed en 290m lang vanaf de Tervuursesteenweg aan de rechterzijde . De linkerzijde van de weg diende gezien de aanwezigheid van nutsleidingen ongemoeid gelaten te worden. Tevens gebeurde de opgraving in opeenvolgende vakken welke onmiddellijk terug gedicht werden teneinde de overlast voor de aanpalende bewoners tot een minimum te beperken.

Het onderzoek heeft in totaal 61 sporen opgeleverd, hoofdzakelijk paalkuilen en kuilen uit de Romeinse periode. Echter ook uit volle en late middeleeuwen werden sporen opgetekend. De belangrijkste sporen alsmede een water of drenkput werden aangetroffen onder het centrale en oostelijke deel van de straat. Het betrof hier waarschijnlijk een woning in houtbouw met pannendak. Gezien de beperkte breedte van de opgraving was dit echter niet met zekerheid vast te stellen. Het westelijke deel van de straat was erg verstoord door vroegere zandwinning en een aanzienlijk ophogingspakket. Desondanks kwamen er toch nog enkele middeleeuwse grachten aan het licht.

Van de 253 gevonden aardewerkscherven waren er 234 Romeins. De meerderheid betrof Low Lands Ware, vervolgens Noord-Gallisch aardewerk, scherven van dolia en terra nigra. De meest opmerkelijke aardewerk vondst betrof een wandscherf van een olie-amfoor type Dressel 20 met stempelaanzet CHRY van CHRYSANTHUS. Deze stempel uit een productiesite nabij Sevilla werd tot heden niet in België aangetroffen. Er was slechts één datering voorhanden uit een vondstencontext te Straatsburg uit de periode 70 tot 130 na Chr.

Buiten het aardewerk werden er tevens een 15-tal kg bouwkeramiek verzameld, tegulae en imbrices van Romeinse dakbedekking.

Wat betreft metalen objecten werden een aantal spijkers en 3 munten uit een koperlegering aangetroffen. Deze munten worden geconserveerd.

Dank zij de door deze opgraving gevonden sporen kan er een juister beeld geschetst worden van de situering van de bebouwing in de Romeinse periode en wordt wederom de omvang van de Elewijtse vicus bewezen.

Tot zover het voorlopige rapport van de opgraving.

Etienne Vandepitte april 2016